

چکیده پایان نامه شماره 19216. کارشناسی ارشد در رشته ایمنی شناسی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه ارومیه.

سال تحصیلی 1402-03

نگارنده: عطا دیزج مولا قرابلقو

عنوان پایان نامه: ترکیب آلودگی و متوکلوپرامید بر پاسخ‌های ایمنی ناشی از شکل کشته شده باکتری لیستریا مونوسیتوژنز

آلودگی به عنوان پرکاربردترین ادجوانت تنها قادر به القای پاسخ‌های ایمنی هومورال است. این در حالی است که ساخت واکسن موثر با استفاده از اشکال کشته شده پاتوژن‌های داخل سلولی نیازمند القای پاسخ‌های ایمنی سلولی توسط ادجوانت می‌باشد. در گذشته نشان داده شده است که مهار گیرنده‌های دوپامینی D2 موجب بروز پاسخ‌های ایمنی سلولی می‌گردد. در مطالعه حاضر از ترکیب دوپامین (یک آنتاگونیست گیرنده‌های D2) و آلودگی در القای پاسخ‌های ایمنی علیه شکل کشته شده لیستریا مونوسیتوژنز با حرارت (HKLM) استفاده شد. موش‌های Balb/C با HKLM به تنهایی یا در ترکیب با آلودگی، متوکلوپرامید یا مخلوط آلودگی-متوکلوپرامید دو بار به فاصله دو هفته‌ای ایمن شدند. چهارده روز پس از آخرین واکسیناسیون، پاسخ‌های ایمنی در برابر لیستریا مونوسیتوژنز در کنار پتانسیل محافظتی واکسن‌ها بررسی شد. ترکیب آلودگی و متوکلوپرامید به عنوان یک ادجوانت پتانسیل واکسن HKLM را برای افزایش تکثیر لنفوسیت‌ها، واکنش ازدیاد حساسیت نوع تاخیری علیه باکتری را افزایش داد. این نتایج همزمان با پلاریزه کردن پاسخ ایمنی نسبت به پاسخ Th1 و بهبود ایمنی محافظتی بر علیه شکل زنده لیستریا مونوسیتوژنز بود. به طور کلی، ترکیب آلودگی و متوکلوپرامید به عنوان یک ادجوانت به طور هم افزایی ایمنی سلولی و هومورال را پس از ایمن سازی با واکسن HKLM افزایش داد.

واژگان کلیدی: لیستریا مونوسیتوژنز، واکسن، ادجوانت، آلودگی، متوکلوپرامید